

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 503/2004
privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 14 decembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii se modifică și va avea următorul cuprins:

„LEGE

privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea
voluntară în activitatea de asigurări”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Procedurile privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare instituite prin prezenta lege se aplică asigurătorilor și/sau reasigurătorilor, astfel cum aceștia sunt definiți la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalelor și filialelor societăților de asigurare din state terțe, care au sediul în România; procedurile privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare nu se aplică sucursalei unei societăți

de asigurare sau a unei societăți mutuale dintr-un stat membru, care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu se aplică intermediarilor în asigurări, astfel cum sunt definiți prin Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, aceștia fiind supuși reglementărilor dreptului comun în materie de reorganizare judiciară și de faliment, cuprinse în Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dizolvării și lichidării voluntare prevăzute în capitolul III secțiunea a 4-a.”

3. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Prezenta lege reglementează procedura redresării financiare a asigurătorului/reasigurătorului, procedura falimentului acestuia, precum și dizolvarea și lichidarea voluntară a asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.”

4. La articolul 3, literele c), g), h), i), j) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) *procedura falimentului* – procedura de insolvență care se aplică asigurătorului/reasigurătorului care implică măsurile necesare pentru lichidarea averii acestuia în vederea acoperirii pasivului;

.....
g) *lichidator* – persoana fizică sau juridică, inclusiv Fondul de garantare, desemnată în condițiile Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, să conducă activitatea asigurătorului/reasigurătorului și să exercite atribuțiile prevăzute la art. 40, în cadrul procedurii falimentului;

h) *creditori de asigurări* – persoane asigurate, titulari de polițe de asigurare, beneficiari ai contractelor de asigurare, precum și oricare alte terțe persoane prejudiciate prin nerespectarea condițiilor de asigurare ale contractelor, ale căror creanțe nu au fost plătite de societatea de asigurare;

i) *creanțe de asigurări* – creanțele creditorilor de asigurări, care rezultă dintr-un contract de asigurare, inclusiv sumele rezervate pentru acești creditori atunci când unele elemente ale datoriei nu sunt cunoscute încă. Se consideră creanțe de asigurări creanțele Fondului de garantare, precum și primele datorate de către societatea de asigurare debitoare,

rezultate din încetarea ori, după caz, din anularea contractelor de asigurare sau operațiunilor efectuate, conform legii aplicabile acestora, înainte de intrarea în procedura falimentului;

j) *stare de insolvență* – acea stare a societății de asigurare/reasigurare caracterizată prin una dintre următoarele situații:

1. incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile bănești;

2. scăderea valorii marjei de solvabilitate disponibile sub jumătate din limita minimă prevăzută de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranță;

3. imposibilitatea restabilirii situației financiare a societății de asigurare/reasigurare în cadrul procedurii de redresare financiară;

k) *acord de plată a creanțelor de asigurări* – convenția intervenită înainte sau după deschiderea procedurii falimentului, încheiată între asigurător/reasigurător și creditorii de asigurări, având ca obiect modul și termenele de plată a creanțelor;”

5. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Termenii: *stat membru, stat membru de origine, stat membru gazdă, stat terț, filială, sucursală, persoană semnificativă, acționar semnificativ* au înțelesul prevăzut de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.”

6. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Verificarea se poate efectua oricând de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, inclusiv în urma sesizărilor creditorilor de asigurări referitoare la situația financiară a societății de asigurare/reasigurare, în vederea prevenirii stării de insolvență și/sau a restabilirii situației acesteia în cadrul procedurii de redresare financiară.”

7. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) Procedura de redresare financiară implică orice intervenție a Autorității de Supraveghere Financiară pentru luarea măsurilor necesare restabilirii situației financiare a societății de

asigurare/reasigurare, în scopul prevenirii stării de insolvență a acesteia și a evitării intrării în procedura falimentului.”

8. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La cererea Autorității de Supraveghere Financiară, societatea de asigurare/reasigurare este obligată să determine și să comunice în termen de 48 de ore de la solicitare, următoarele:

- a) calculul marjei de solvabilitate disponibile, al marjei de solvabilitate minime și al fondului de siguranță;
- b) indicatorul de lichiditate;
- c) situația rezervelor tehnice brute constituite pe fiecare categorie de rezerve tehnice și clasa de asigurare practică;
- d) activele admise să acopere rezervele tehnice brute constituite.”

9. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Indicatorii vor fi determinați și raportați în conformitate cu reglementările în vigoare, pentru luna anterioară datei solicitării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.”

10. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – O societate de asigurare/reasigurare intră în procedura de redresare financiară reglementată de prezenta lege, atunci când există cel puțin una dintre următoarele situații:

- a) se constată nerespectarea, în orice mod, a prevederilor art. 6 alin. (2), precum și a oricăror alte prevederi legale referitoare la activitatea de asigurare/reasigurare, punându-se în pericol onorarea obligațiilor asumate față de creditorii de asigurări;
- b) valoarea marjei de solvabilitate disponibile scade sub valoarea marjei de solvabilitate minime determinate în conformitate cu reglementările în vigoare;
- c) valoarea marjei de solvabilitate disponibile scade sub limita minimă prevăzută de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranță.”

11. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) În cazurile prevăzute la art. 7 lit. a) și b), Autoritatea de Supraveghere Financiară poate dispune, prin decizie motivată, deschiderea procedurii de redresare financiară prin una dintre următoarele modalități:

a) redresarea societății de asigurare/reasigurare pe bază de plan de redresare financiară;

b) redresarea societății de asigurare/reasigurare prin administrare specială.”

12. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul prevăzut la art. 7 lit. c) consiliul de administrație sau, după caz, consiliul de supraveghere este obligat, de îndată, să convoace adunarea generală extraordinară a acționarilor pentru efectuarea majorării capitalului social al societății. În termen de 5 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a convocării adunării generale extraordinare a acționarilor, societatea va prezenta Autorității de Supraveghere Financiară:

a) dovada convocării adunării generale extraordinare și propunerea de hotărâre de majorare a capitalului social;

b) analiza detaliată a factorilor care au dus la scăderea marjei de solvabilitate disponibile sub valoarea fondului de siguranță;

c) planul detaliat de măsuri pe care societatea le va lua în vederea evitării scăderii marjei de solvabilitate disponibile sub valoarea fondului de siguranță, pentru o perioadă de cel puțin un an. Efectuarea operațiunii de majorare a capitalului social, inclusiv vărsarea capitalului social subscris, nu va putea depăși 60 de zile calendaristice de la data convocării adunării generale extraordinare a acționarilor.”

13. La articolul 8 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) luarea unor măsuri cu privire la bunurile și/sau activele societății de asigurare/reasigurare, constând în inventarierea lor de către aceasta și conservarea pe toată perioada procedurii de redresare financiară, precum și restrângerea sau interzicerea posibilității de a dispune liber de acestea; răspunderea pentru neaplicarea sau pentru

aplicarea necorespunzătoare a acestor măsuri dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară aparține membrilor consiliului de administrație/consiliului de supraveghere și conducerii executive a societății de asigurare/reasigurare;”

14. La articolul 12 alineatul (3), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) programe de reasigurare și/sau de retrocesiune;”

15. La articolul 15, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) închiderea procedurii de redresare financiară; în acest caz, Autoritatea de Supraveghere Financiară va retrage autorizația de funcționare a societății de asigurare/reasigurare și, în situația constatării stării de insolvență a acesteia, va cere tribunalului deschiderea de îndată a procedurii falimentului, potrivit art. 3 lit. j) pct. 3.”

16. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) În situația aplicării modalității de redresare financiară prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), Autoritatea de Supraveghere Financiară desemnează o persoană în calitate de administrator special, care, în principal, va duce la îndeplinire și va lua toate măsurile necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare/reasigurare, cu respectarea dispozițiilor, a termenelor și a condițiilor cuprinse în decizia de redresare financiară.

(2) În acest sens administratorul special poate convoca, de îndată, o adunare generală extraordinară a acționarilor, cu propunerea efectuării operațiunii de majorare a capitalului social.”

17. La articolul 21, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare, precum și, dacă se constată insolvența acesteia, solicitarea, de îndată, a intrării în procedura falimentului, în situația prevăzută la art. 20 lit. b).”

18. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – În cazul prevăzut la art. 21 alin. (1) lit. b), la data publicării deciziei privind închiderea procedurii de redresare financiară și constatarea stării de insolvență a societății de asigurare/reasigurare se naște dreptul creditorilor de asigurări, de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.”

19. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. – (1) În termen de 30 de zile de la data publicării deciziei de închidere a procedurii de redresare financiară, societatea de asigurare/reasigurare pentru care au fost constatate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară indiciile existenței stării de insolvență este obligată să predea Fondului de garantare evidența contractelor de asigurare în vigoare la data închiderii procedurii de redresare financiară, evidența completă a dosarelor de daună, precum și evidențele tehnico-operative și contabile aferente acestor contracte și dosare, în vederea publicării listei potențialilor creditori de asigurări, beneficiari ai sumelor cuvenite de la Fondul de garantare. Răspunderea pentru neîndeplinirea sau pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligației revine membrilor consiliului de administrație/consiliului de supraveghere și conducerii executive a societății de asigurare/reasigurare.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), Fondul de garantare desemnează o comisie specială, formată din propriii specialiști, cu următoarea componență:

a) 2 membri din partea conducerii, dintre care unul are calitatea de președinte al comisiei;

b) conducătorul departamentului financiar sau înlocuitorul legal al acestuia, după caz;

c) 2 reprezentanți ai direcției tehnice, cu experiență în materie de lichidare de daune;

d) 2 reprezentanți ai direcției generale juridice, cu experiență de cel puțin 3 ani în domeniul juridic.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin.(1), Fondul de garantare ia toate măsurile necesare pentru publicarea listei creditorilor de asigurări ale căror creanțe au rezultat din evidențele transmise de societatea de asigurare/reasigurare, potrivit alin. (1).

(4) Orice persoană care figurează în lista creditorilor de asigurări publicați va formula o cerere scrisă adresată Fondului de garantare.”

20. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) Orice persoană care nu figurează în lista creditorilor de asigurări și care pretinde vreun drept de creanță de asigurări asupra societății de asigurare/reasigurare poate formula o cerere motivată în acest sens, adresată Fondului de garantare.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se formulează în scris de către fiecare pretins creditor și se depune la sediul Fondului de garantare sau prin intermediul serviciilor de poștă, recomandat, cu confirmare de primire. Odată cu cererea, persoana respectivă anexează înscrisurile justificative, în original, și menționează toate elementele necesare stabilirii cu exactitate a cuantumului sumelor solicitate. Totodată se pot anexa orice alte documente și se pot comunica alte informații prin care se poate dovedi cuantumul sumelor pretinse.

(3) În cazul imposibilității de prezentare a înscrisurilor justificative în original, creditorul de asigurări poate prezenta copii ale acestora, semnate pe proprie răspundere, iar în cerere va preciza motivul imposibilității depunerii lor în original.

(4) În cerere se vor menționa, în principal, următoarele elemente: natura creanței, momentul nașterii sale și cuantumul sumei pretinse, dacă există vreun privilegiu ori o garanție reală în ceea ce privește creanța, precum și care sunt bunurile acoperite de asigurarea lor.

(5) Cererea, precum și actele și informațiile solicitate potrivit alin. (2)-(4) se depun în limba română; traducерile actelor se vor transmite numai sub semnătura traducătorului autorizat, conform legii.

(6) După primirea fiecărei cereri în condițiile alin. (1)-(5), comisia special constituită, desemnată potrivit art. 23 alin. (2), înregistrează și analizează întreaga documentație aferentă cererii. Pe baza propunerilor comisiei, Fondul de garantare va aproba sau, după caz, va respinge cuantumul sumelor pretinse. În caz de respingere a cuantumului sumelor pretinse se va emite o decizie de respingere. Împotriva deciziei se poate formula contestație, în condițiile prevăzute la art. 19.

(7) Pentru creditorii acceptați la plată prin hotărâre judecătorească, publicarea se va face, pentru fiecare caz, după ce această hotărâre a rămas definitivă.

(8) Dreptul de acțiune contra Fondului de garantare pentru plata indemnizațiilor/despăgubirilor se prescrie în termen de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului.”

21. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Orice persoană care invocă vreun drept de creanță împotriva asigurătorului/reasigurătorului ca urmare a producerii a unor riscuri acoperite printr-o poliță de asigurare viabilă, între data închiderii procedurii de redresare financiară și data intrării în procedura falimentului, poate formula, sub sancțiunea decăderii, o cerere, în termen de 30 de zile de la data producerii riscului asigurat, în condițiile art. 24 alin. (2)-(5).

(2) În cazul în care portofoliul contractelor de asigurare ale societății de asigurare/reasigurare nu a fost transferat până la data închiderii procedurii de redresare financiară, Autoritatea de Supraveghere Financiară dispune toate măsurile necesare informării asiguraților, atât cu privire la posibilitatea acestora de a denunța, în termen de cel mult 90 de zile de la data intrării în procedura falimentului, contractele de asigurare încheiate cu societatea debitoare, cât și cu privire la dreptul acestora de recuperare a primelor de asigurare aferente, pentru perioada cuprinsă între momentul denunțării contractului de asigurare și cel al expirării duratei de valabilitate a acestuia.

(3) În cazul producerii riscurilor acoperite prin contractele prevăzute la alin. (2), între data intrării în procedura falimentului și cea a denunțării acestora, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, Autoritatea de Supraveghere Financiară nominalizează o societate de asigurare, în vederea constatării și evaluării daunelor. Sumele convenite asiguraților, stabilite de societatea de asigurare și acceptate la plată de comisia special constituită, prevăzută la art. 23 alin. (2), se plătesc din resursele Fondului de garantare, în condițiile și cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale normelor emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară în aplicarea acesteia.

(4) Prevederile art. 24 alin. (2)-(8) se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor persoanelor prevăzute la alin. (1).”

22. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) Fondul de garantare se subrogă în toate drepturile creditorilor de asigurări la concurența sumelor pe care le-a plătit din disponibilitățile sale.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 62 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, Fondul de garantare poate înregistra la masa credală, în tot cursul procedurii de faliment, în vederea recuperării lor, orice sume, dobânzi și/sau cheltuieli pe care acesta le-a achitat din resursele sale.

(3) În condițiile alin. (1) și (2), Fondul de garantare este îndreptățit să înregistreze și să recupereze, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare debitoare, toate sumele achitate creditorilor, pe măsura plăților efectuate, ca urmare a producerii riscurilor asigurate după momentul deschiderii procedurii falimentului.”

23. La articolul 29, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. – (1) În temeiul prezentei legi, societatea de asigurare/reasigurare debitoare aflată în stare de insolvență, așa cum aceasta este definită la art. 3 lit. j) pct. 1, este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data apariției stării de insolvență.”

24. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. – (1) Creditorii societății de asigurare/reasigurare debitoare, alții decât creditorii de asigurări prevăzuți la art. 23 alin. (3), art. 24 alin. (7) și la art. 25 alin. (1) ale căror sume pretinse se plătesc din disponibilitățile Fondului de garantare, pot înregistra la tribunal o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva societății debitoare, în condițiile prezentei legi, dacă dețin o creanță certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 90 de zile, cu o valoare minimă de 45.000 lei.”

25. La articolul 31, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Deschiderea procedurii falimentului se pronunță de judecătorul-sindic dacă:

a) Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicat, prin întâmpinare, că la data formulării cererii de deschidere a procedurii falimentului nu se află în curs de desfășurare o procedură de redresare financiară a activității societății de asigurare/reasigurare debitoare, în condițiile prezentei legi; sau

b) Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicat, prin întâmpinare, că nu există posibilități reale de restabilire a situației financiare a societății și de plată a creanțelor tuturor creditorilor acesteia în cadrul unei proceduri de redresare financiară.”

26. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) În temeiul prezentei legi, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate introduce o cerere privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, în oricare dintre cazurile prevăzute la art. 3 lit. j) pct. 2 și 3.

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele înscrisuri, după caz:

a) hotărârea Autorității de Supraveghere Financiară privind retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare debitoare, constatarea stării de insolvență și promovarea cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva acesteia;

b) decizia Autorității de Supraveghere Financiară privind închiderea procedurii de redresare financiară, urmată de deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare;

c) orice alte acte sau documente care sunt necesare pentru justificarea cererii de învestire a tribunalului.”

27. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) În urma înregistrării cererii, potrivit art. 29-32, se va cita societatea de asigurare/reasigurare debitoare și, după caz, creditorul care a formulat cererea sau Autoritatea de Supraveghere Financiară. Totodată va fi notificat și Fondul de garantare.

(2) Contestația societății de asigurare/reasigurare împotriva cererii prevăzute la art. 30 și 32 poate fi introdusă în cel mult 5 zile de la data primirii notificării cu privire la înregistrarea unei astfel de solicitări.

Contestația se judecă cu celeritate și cu precădere; împotriva hotărârii judecătorului-sindic se poate exercita numai apel.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea introductivă și înscrisurile depuse și, în situația în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare nu a contestat existența stării de insolvență, potrivit alin. (2), va pronunța o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului.”

28. La articolul 34, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 34. – (1) În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, lichidatorul comunică de îndată despre aceasta părților interesate, Fondului de garantare, precum și oficiului registrului comerțului unde este înregistrată societatea de asigurare/reasigurare debitoare, în vederea efectuării mențiunii «societate de asigurare/reasigurare în faliment». Comunicarea se publică, prin grija Fondului de garantare, în cel puțin două ziare de circulație națională, potrivit dispozițiilor legale.

.....

(3) Toate cheltuielile aferente măsurilor prevăzute la alin. (1) se suportă din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare; în lipsa disponibilităților necesare, se utilizează fondul de lichidare prevăzut de Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

29. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) În urma deschiderii procedurii falimentului se interzice, sub sancțiunea nulității, acționarilor semnificativi ai societății de asigurare/reasigurare debitoare sau persoanelor care au deținut funcții de conducere să înstrăineze acțiunile deținute la societatea de asigurare/reasigurare debitoare, fără avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară și fără aprobarea judecătorului-sindic.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, potrivit alin.(1), în registrele speciale de evidență ținute de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau în registrele independente.”

30. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – Prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic ridică administratorilor societății de asigurare/reasigurare debitoare dreptul de a reprezenta societatea, de a administra bunurile acesteia și de a dispune de ele.”

31. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate numai cu apel.

(2) Apelul se judecă de către Curtea de Apel București, cu celeritate și cu precădere. Dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

32. La articolul 39, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. – (1) Potrivit prezentei legi, judecătorul-sindic are următoarele atribuții principale:

a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului asigurătorului/reasigurătorului;

b) notificarea Fondului de garantare, precum și a Autorității de Supraveghere Financiară cu privire la înregistrarea cererilor introductive;

c) judecarea contestației asigurătorului/reasigurătorului împotriva cererii introductive formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de creditorii de asigurări și de ceilalți creditori, după caz, pentru începerea procedurii;

d) desemnarea motivată a lichidatorului care va administra procedura, stabilirea remunerației, a atribuțiilor acestuia în condițiile art. 11 lit. c) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și înlocuirea acestuia, pentru motive temeinice;

e) judecarea acțiunilor introduse de lichidatorul judiciar pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de deschidere a procedurii falimentului;

f) judecarea cererilor Autorității de Supraveghere Financiară privind nulitatea sau anularea unor acte prejudiciabile intereselor și drepturilor creditorilor de asigurări, anterioare deschiderii procedurii de faliment;

g) judecarea cererilor de compensare a creanțelor, formulate de societatea de asigurare/reasigurare sau de creditorii de asigurări, după caz, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară;

h) judecarea contestațiilor formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, de creditorii de asigurări ori de oricare persoană interesată, după caz, împotriva măsurilor dispuse de lichidator;

i) admiterea și confirmarea planului de lichidare a unor bunuri din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară;

j) admiterea și confirmarea acordului de plată a creanțelor de asigurări, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară;

k) soluționarea contestațiilor la rapoartele lichidatorului judiciar;

l) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a cenzorilor, a auditorilor financiari și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare care au contribuit la ajungerea asiguratorului/reasiguratorului în insolvență, potrivit art. 50;

m) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.”

33. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – Potrivit prezentei legi, principalele atribuții ale lichidatorului sunt următoarele:

a) analizarea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și a împrejurărilor care au condus la starea de insolvență a acesteia, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă intrarea în faliment a societății de asigurare/reasigurare, și asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 50. Raportul întocmit este supus judecătorului-sindic, în cel mult 40 de zile de la data desemnării sale; un exemplar al acestui raport se va transmite și Autorității de Supraveghere Financiară. La cererea lichidatorului, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate, prin încheiere, să prelungească perioada de prezentare a raportului;

b) notificarea cu privire la pronunțarea hotărârii de intrare în procedura falimentului a societății de asigurare/reasigurare debitoare;

c) verificarea creanțelor asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare și, după caz, formularea obiecțiilor împotriva acestora, precum și întocmirea tabelelor de creanțe;

d) verificarea creanțelor Fondului de garantare, precum și a oricăror alte sume cuvenite acestuia, potrivit legii, cu respectarea drepturilor, a privilegiilor și/sau a garanțiilor sale legale;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară;

f) conducerea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare, respectiv efectuarea operațiunilor în interesul procedurii de faliment, inclusiv recuperarea primelor de asigurare restante, aferente contractelor de asigurare;

g) încheierea acordurilor de plată a creanțelor de asigurări, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară și confirmarea lor de către judecătorul-sindic, cu sau fără garantarea acestora cu activele societății de asigurare/reasigurare debitoare;

h) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor societății de asigurare/reasigurare debitoare și luarea tuturor măsurilor corespunzătoare pentru conservarea acestora;

i) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face și din cadrul personalului existent al societății de asigurare/reasigurare debitoare;

j) introducerea acțiunilor pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna drepturilor creditorilor de asigurări în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

k) introducerea acțiunilor pentru anularea constituirilor de garanții sau transferuri de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, efectuate de către societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

2. acte încheiate cu un acționar ce deține cel puțin 5% din acțiunile societății de asigurare/reasigurare debitoare;

3. acte încheiate cu un administrator, director sau cu orice alt membru al organelor de conducere și supraveghere ale societății de asigurare/reasigurare debitoare;

4. acte încheiate cu orice altă persoană fizică sau juridică aflată în legătură strânsă cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare. O persoană se află în legătură strânsă cu societatea atunci când:

- deține o participație directă sau prin intermediul unei relații de control de cel puțin 20% din capitalul social ori din drepturile de vot ale societății de asigurare/reasigurare debitoare;

- este permanent legată de societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin intermediul unei relații de control sau, după caz, înfăptuiește o politică comună față de aceasta;

- exercită atribuții de control asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare;

l) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor de garanții sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți, și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații, executate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna creditorilor de asigurări prin:

1. acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția părților implicate de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii de asigurări sau de a leza în orice mod drepturile acestora;

2. operațiuni comerciale în care prestația societății de asigurare/reasigurare debitoare o depășește în mod vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte de transfer de proprietate către un creditor în folosul acestuia sau pentru stingerea unei datorii anterioare, efectuate în cele 180 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în cadrul procedurii este mai mică decât valoarea actului de transfer;

4. constituirea sau perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

5. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar derulate conform dispozițiilor legale, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii falimentului;

6. acte încheiate de persoanele semnificative sau de acționarii semnificativi cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare în cadrul căreia dețin această calitate, în anul anterior începerii procedurii falimentului;

m) urmărirea încasării oricăror creanțe din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta anterior înregistrării cererii introductive de deschidere a procedurii; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor societății de asigurare/reasigurare;

n) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii de faliment, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic și îl va transmite, spre aprobare, Autorității de Supraveghere Financiară, precum și Fondului de garantare;

o) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

p) încheierea oricăror documente, în numele societății de asigurare/reasigurare debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

r) întocmirea bilanțului final de lichidare. Dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească bilanțul contabil anual și să îl depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

s) îndeplinirea oricăror dispoziții ale Autorității de Supraveghere Financiară, emise în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate competentă, în cazurile expres prevăzute de lege, cu confirmarea judecătorului-sindic, în vederea garantării apărării intereselor și drepturilor creditorilor de asigurări;

t) lichidarea bunurilor și valorificarea drepturilor din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară și cu înștiințarea Fondului de garantare, sub condiția confirmării acestora de către judecătorul-sindic, urmărindu-se valorificarea optimă a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii de asigurări, prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive prin care o societate de asigurare/reasigurare, cu o situație

financiară bună sau foarte bună, achiziționează, în tot sau în parte, activele societății de asigurare/reasigurare debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia;

2. vânzarea de bunuri, precum: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare;

3. orice alte tehnici de valorificare a activelor societății de asigurare/reasigurare debitoare, cum ar fi cesiunile de creanță sau novațiile realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

u) întocmirea de rapoarte lunare în legătură cu activitatea de lichidare, care vor fi supuse aprobării judecătorului-sindic; după aprobarea lor, rapoartele vor fi înaintate atât Autorității de Supraveghere Financiară, cât și Fondului de garantare;

v) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege.”

34. După articolul 40 se introduce un nou articol, articolul 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. – (1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul și stabilește atribuțiile și remunerația acestuia. Prin derogare de la prevederile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 254/2007, cu modificările și completările ulterioare, Fondul de garantare va putea fi desemnat lichidator.

(2) Fondul de garantare poate fi desemnat prin hotărâre judecătorească lichidator în baza unei oferte depuse de acesta la dosarul având ca obiect deschiderea procedurii de faliment a asiguratorilor/reasiguratorilor. Oferta se depune după obținerea avizului prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară asupra propunerii conducerii Fondului de garantare, făcută în acest sens.

(3) Activitatea Fondului de garantare în calitate de lichidator se desfășoară printr-un reprezentant desemnat de conducerea Fondului, cu aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară.

(4) Fondul de garantare poate fi numit lichidator în orice stadiu al falimentului unui asigurator/reasigurator, în locul altui lichidator, de către adunarea creditorilor, la recomandarea comitetului creditorilor și

pe baza ofertei Fondului de garantare, adresată comitetului creditorilor, cu respectarea prevederilor art. 19 alin. (2) și art. 24 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

35. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – (1) Societatea de asigurare/reasigurare debitoare și/sau oricare dintre creditorii de asigurări, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Fondul de garantare precum și orice altă persoană interesată, după caz, pot formula contestație împotriva măsurilor luate de lichidator. Contestația se formulează în termen de cel mult 5 zile de la data luării la cunoștință despre măsurile contestate.

(2) Contestația se soluționează de judecătorul-sindic de urgență și cu precădere. Judecătorul-sindic ține o ședință, cu citarea contestatorului, a Autorității de Supraveghere Financiară, a creditorilor de asigurări și/sau a Fondului de garantare.”

36. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. – Pentru motive temeinice, lichidatorul poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, prin încheiere definitivă dată în ședința camerei de consiliu, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară.”

37. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. – Rapoartele pe care lichidatorul este obligat să le întocmească în conformitate cu prevederile legii se transmit în mod obligatoriu și Autorității de Supraveghere Financiară, precum și Fondului de garantare. Neîndeplinirea obligației lichidatorului constituie motiv temeinic pentru admiterea cererii de înlocuire a acestuia, potrivit art. 42.”

38. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. – (1) În condițiile prezentei legi, deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare se dispune prin hotărârea judecătorului-sindic.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are drept consecință retragerea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunțării hotărârii.

Lichidatorul va publica hotărârea judecătorului-sindic în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, potrivit modalităților prevăzute de lege în materie de publicare, precum și în cel puțin două ziare de circulație națională. Odată cu publicarea va comunica hotărârea atât Autorității de Supraveghere Financiară, cât și Fondului de garantare.

(3) Retragera autorizației de funcționare nu împiedică lichidatorul sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfășoare unele dintre operațiunile de asigurare ale societății de asigurare/reasigurare debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operațiuni se vor putea desfășura numai cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară.

(4) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are ca efect suspendarea de drept a tuturor acțiunilor judiciare sau extrajudiciare și a măsurilor de executare silită îndreptate împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare. Creanțele pretinse în aceste procese se înregistrează la dosarul de faliment al tribunalului și se supun examinării și înscrierii lor în tabelul creanțelor, potrivit legii. Efectele procedurii de faliment asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare/reasigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

(5) Creanțele de asigurări, constatate prin titluri executorii obținute ulterior momentului pronunțării hotărârii de faliment, se înregistrează la tribunal, sub sancțiunea decăderii din drept, în termen de cel mult 10 zile de la data obținerii titlului. Lichidatorul este obligat să verifice și, dacă este cazul, să înscrie aceste creanțe în tabelul creanțelor, cu respectarea ordinii de preferință și/sau a privilegiilor ori a garanțiilor legale ale acestora. În toate cazurile, cererea de înregistrare a acestor creanțe nu poate fi depusă mai târziu de data întocmirii tabelului definitiv consolidat al creanțelor, conform legii.”

39. La articolul 45, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul aprobării de către judecătorul-sindic a modalității de lichidare prevăzute la art. 40 lit. t) pct. 1, lichidatorul organizează de îndată, dacă modalitatea confirmată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive. Lichidatorul organizează în acest scop o ședință de informare cu toate societățile de

asigurare/reasigurare considerate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în vederea prezentării termenilor și condițiilor negocierii. Înainte de ținerea ședinței, lichidatorul este obligat să semneze cu societățile de asigurare/reasigurare respective un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează, în condițiile legii, să păstreze secretul profesional cu privire la informațiile referitoare la societatea de asigurare/reasigurare debitoare care face obiectul negocierii.”

40. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. – În situația în care nu se primesc oferte în termenul menționat la art. 46 alin. (3) sau ofertele primite nu sunt corespunzătoare cerințelor de fezabilitate ale unei astfel de tranzacții ori această tranzacție nu este avizată de Autoritatea de Supraveghere Financiară sau nu este confirmată de judecătorul-sindic, după caz, lichidarea bunurilor și a drepturilor din patrimoniul societății debitoare urmează a se efectua prin alte metode/procedee/modalități prevăzute de lege.”

41. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – (1) La data publicării deciziei prin care Autoritatea de Supraveghere Financiară constată existența indiciilor stării de insolvență a societății de asigurare/reasigurare și imposibilitatea redresării se naște dreptul creditorilor de asigurări, de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.

(2) De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, în condițiile prezentei legi, Fondul de garantare este în drept să efectueze plăți din disponibilitățile acestui fond, în vederea achitării sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, potrivit legii.

(3) Este interzis creditorilor de asigurări ale căror creanțe de asigurări au fost plătite de la Fondul de garantare să mai înregistreze cereri și/sau să mai solicite valorificarea creanțelor și/sau plata sumelor pretinse, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare debitoare. Fondul de garantare este îndreptățit să solicite autorităților competente stabilirea răspunderii preținșilor creditori și să îi oblige pe aceștia la restituirea sumelor încasate în mod necuvenit.”

42. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. – (1) Creanțele de asigurări se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în ceea ce privește activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare aflate în procedură de faliment. Aceste creanțe se plătesc în lei, imediat după plata creanțelor prevăzute la art. 123 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 cu modificările și completările ulterioare.

(2) Creanțele Fondului de garantare sunt creanțe de asigurări, în sensul prezentei legi, și se achită în ordinea de preferință prevăzută la alin. (1), beneficiind de toate drepturile și/sau garanțiile ori privilegiile legale ale acestora, ca urmare a subrogării în drepturile creditorilor de asigurări ale căror sume convenite au fost achitate din disponibilitățile Fondului de garantare.”

43. Titlul secțiunii a 3-a a capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor și a auditorilor financiari, a organelor de control intern și a personalului de execuție din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare, ajunsă în stare de insolvență. Închiderea procedurii falimentului”

44. La articolul 50 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. – (1) Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte din pasivul societății de asigurare ajunsă în stare de insolvență să fie suportată de către membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare, precum și orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a asigurătorului/reasigurătorului, prin una dintre următoarele fapte:”

45. La articolul 50 alineatul (1), literele g) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„g) în cele 30 de zile premergătoare intervenirii stării de insolvență, au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori de asigurări;

.....

i) nu au îndeplinit sau au îndeplinit în mod necorespunzător măsurile administrative de redresare financiară aplicate de Autoritatea de Supraveghere Financiară ori, după caz, au dat dispoziții fără avizul sau aprobarea acestei autorități, conducând astfel la starea de insolvabilitate și la declanșarea procedurii de faliment împotriva societății de asigurare/reasigurare;”

46. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – Sumele depuse potrivit dispozițiilor art. 50 alin. (1) intră în patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare și sunt destinate plății datoriilor acesteia, potrivit legii.”

47. La articolul 52, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. – (1) În vederea pronunțării hotărârii de obligare a persoanelor prevăzute la art. 50 alin. (1) la plata parțială a pasivului societății de asigurare/reasigurare în insolvență, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidator, de oricare dintre creditorii de asigurări, de Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum și de președintele comitetului creditorilor, în condițiile prevăzute la art. 138 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare. Pe baza actelor din dosarul cauzei, judecătorul-sindic poate încuviința instituirea unor măsuri asigurătorii.”

48. La articolul 53, partea introductivă a alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 53. – (1) În condițiile prezentei legi, procedura falimentului se încheie de judecătorul-sindic, prin hotărâre, la solicitarea lichidatorului, în situația în care se constată, după caz, una dintre următoarele împrejurări:

.....

(2) Hotărârea de închidere a procedurii se notifică de către judecătorul-sindic tuturor părților implicate, în condițiile prezentei legi și ale prevederilor Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare. Sumele rămase după satisfacerea drepturilor tuturor persoanelor îndreptățite, potrivit legii, se virează la Fondul de garantare, în vederea administrării și gestionării lor potrivit prevederilor legale în vigoare.”

49. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic poate pronunța o hotărâre de închidere a procedurii dacă se constată că nu există active în patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor administrative și niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele necesare.”

50. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. – Dispozițiile prezentului capitol se completează, în ceea ce privește procedura de faliment a unei societăți de asigurare/reasigurare, cu Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

51. După articolul 55 se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 4-a, cuprinzând articolele 55¹-55⁸, cu următorul cuprins:

*„SECȚIUNEA a 4-a**Dizolvarea și lichidarea voluntară a asigurătorilor/ reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare*

Art. 55¹. – Dizolvarea și lichidarea voluntară a asigurătorilor/ reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare se face potrivit prevederilor prezentei secțiuni, precum și normelor emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară în aplicarea acesteia și se completează cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 55². – (1) Dizolvarea și lichidarea voluntară și repartizarea patrimoniului social al unui asigurător/reasigurator sau broker de asigurare și/sau de reasigurare, se poate face numai cu avizul prealabil și sub supravegherea Autorității de Supraveghere Financiară.

(2) Odată cu retragerea autorizației de funcționare a unui asigurător/reasigurător care nu se află în stare de insolvență astfel cum este prevăzută la art. 3 lit. j), sau a unui broker de asigurare și/sau reasigurare, care nu se află în stare de insolvență potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, dacă

acționarii/asociații nu hotărăsc schimbarea obiectului de activitate, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate dispune, după 30 de zile de la retragerea autorizației, dizolvarea urmată de lichidare.

Art. 55³. – (1) Creanțele de asigurare se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în ceea ce privește activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorilor/reasigurătorilor atunci în procedură de dizolvare și lichidare voluntară.

(2) Creanțele provenind din sumele încasate cu titlu de prime nedepuse la asigurători/reasigurători, de către brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, precum și creanțele Autorității de Supraveghere Financiară față de brokerii de asigurare și/sau reasigurare, se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în procedurile de dizolvare și lichidare voluntară potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de insolvență potrivit Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale acestor intermediari de asigurări.

Art. 55⁴. – Lichidatorii nu pot plăti acționarilor/asociaților nicio sumă în contul acțiunilor/părților ce li s-ar cuveni din dizolvarea și lichidarea voluntară, înaintea achitării creanțelor prevăzute la art. 55³.

Art. 55⁵. – (1) Numirea lichidatorilor unui asigurător/reasigurător sau broker de asigurare și/sau reasigurare, se face numai cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară.

(2) Lichidarea asigurătorilor și/sau reasigurătorilor poate fi asigurată și prin numirea Fondului de garantare în calitate de lichidator în condițiile alin. (1), iar cheltuielile efectuate de Fondul de garantare ocazionate de desfășurarea activității de lichidare sunt considerate cheltuieli de lichidare.

(3) Dispozițiile prezentei legi referitoare la atribuțiile lichidatorului, ordinea de stingere a creanțelor, privilegiul creditorilor de asigurări și cheltuielile legate de lichidare se aplică în mod corespunzător și lichidării voluntare a asigurătorilor/reasigurătorilor sau brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare potrivit prezentei secțiuni.

(4) Atribuțiile legale ale acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau reasigurare se transferă lichidatorului pe toată perioada lichidării voluntare.

(5) Lichidatorii au aceeași răspundere ca și persoanele semnificative ale asigurătorilor/reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau reasigurare.

Art. 55⁶. – Lichidatorii sunt obligați să întocmească și să transmită către Autoritatea de Supraveghere Financiară, rapoarte lunare privind stadiul procedurii de dizolvare și lichidare și să îndeplinească orice alte dispoziții ale Autorității de Supraveghere Financiară necesare asigurării apărării drepturilor și intereselor legitime ale creditorilor de asigurări.

Art. 55⁷. – (1) Pentru motive întemeiate, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita oricând în cursul procedurii de dizolvare și lichidare voluntară, adunării generale a acționarilor/asociaților sau judecătorului delegat/sindic care a numit lichidatorul, înlocuirea acestuia.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor lichidatorului prevăzute la art. 55⁶ constituie motiv temeinic pentru admiterea cererii de înlocuire a acestuia.

(3) Numirea noului lichidator se face tot cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 55⁸. – (1) În cazul în care asigurătorul/reasigurătorul aflat în procedura de dizolvare și lichidare voluntară este în stare de insolvență astfel cum aceasta este definită de art. 3 lit. j) pct. 1, lichidatorul este obligat să solicite deschiderea procedurii de faliment.

(2) În termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului asigurătorului/reasigurătorului, lichidatorul este obligat să predea Fondului de garantare evidența contractelor de asigurare în vigoare, evidența completă a dosarelor de daună, precum și evidențele tehnico-operative și contabile aferente acestor contracte și dosare, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1).

(3) Prevederile art. 23 alin. (2) și art. 24-27 se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care brokerul de asigurare și/sau reasigurare aflat în procedura de dizolvare și lichidare voluntară este în stare de insolvență, lichidatorul este obligat să ceară deschiderea procedurii insolvenței.”

52. Titlul capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței societăților de asigurare/reasigurare”

53. La articolul 56, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) procedura falimentului societăților de asigurare/reasigurare persoane juridice române, și a sucursalelor acestora, cu sediul pe teritoriul altor state membre, aflate în stare de insolvență;”

54. La articolul 60, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. – (1) Lichidatorul desemnat potrivit art. 39 alin. (1) lit. d) poate acționa pe teritoriul unor state membre gazdă, fără a fi necesară o altă formalitate, fie în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a desemnat, fie în temeiul unui certificat emis de aceasta. Actul de desemnare poate fi tradus în limba oficială sau în una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul urmează să acționeze, fără a fi necesară legalizarea acestuia sau orice altă formă similară.”

55. La articolul 63, alineatele (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Declarațiile de creanțe și/sau, după caz, observațiile cu privire la acestea se adresează Fondului de garantare și/sau lichidatorului și se transmit în limba oficială ori în una dintre limbile oficiale a/ale statului membru, situații în care aceste înscrisuri vor purta în mod obligatoriu mențiunea în limba română «Declarație de creanțe» sau, după caz, «Observații referitoare la creanțe».

.....
 (5) Fondul de garantare și/sau lichidatorul, după caz, este obligat să asigure informarea periodică a creditorilor de asigurări în condițiile legii, în special cu privire la stadiul valorificării activelor societății de asigurare/reasigurare debitoare.”

56. La articolul 71 alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) încălcarea în orice mod a obligației de predare către Fondul de garantare a evidenței contractelor de asigurare în vigoare, a evidențelor complete a dosarelor de daună, precum și a evidențelor tehnico-operative și contabile aferente acestora, potrivit art. 23 alin. (1) și art. 55⁸ alin. (2);”

57. La articolul 71 alineatul (1), după litera i) se introduc două noi litere, literele j) și k), cu următorul cuprins:

„j) încălcarea în orice mod a obligației de numire a lichidatorilor unui asigurător/reasigurător sau broker de asigurare și/sau de reasigurare, cu avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară, potrivit art. 55⁵;

k) neîndeplinirea în orice mod de către lichidatori a obligațiilor prevăzute de art. 55⁴, 55⁶ și 55⁸ alin. (1) și (4).”

58. La articolul 71, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Faptele contravenționale prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează, cu:

a) amendă, aplicabilă asigurătorului/reasigurătorului, de la 15.000 lei la 30.000 lei;

b) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale asigurătorului/reasigurătorului, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

c) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

d) amendă, aplicabilă lichidatorilor asigurătorului/reasigurătorului sau brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei.

(3) Amenda va fi aplicată asigurătorului/reasigurătorului, brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, persoanelor semnificative sau lichidatorilor care au participat la comiterea faptelor contravenționale. Sancțiunea amenzii se va aplica separat fiecărei persoane care a participat la săvârșirea contravenției.

59. La articolul 74, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procedura de faliment deschisă împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluțiune sau de denunțare a vânzării și nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietății, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care procedurile respective au fost deschise.”

60. La articolul 75, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 75. – (1) Redresarea financiară și falimentul reglementate de prezenta lege nu împiedică și nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanțelor lor cu creanțele societății de asigurare/reasigurare supuse acestor proceduri, în condițiile legii.”

61. Articolul 77 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 77. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, ale Legii nr. 85/2006 cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

62. În cuprinsul legii, expresia „societate de asigurare” se înlocuiește cu expresia „societate de asigurare/reasigurare” sau, după caz, cu termenul „asigurător/reasigurător”.

Art. II. – Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 14 decembrie 2004, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Viorel Hrebenciuc

PREȘEDINTELE
SENATULUI

George Crin Laurențiu Antonescu

București,
Nr.